

чевитѣ лучи и отъ топлината му. И, като остарей и изсъхне, ще ъх изгорѣтъ и нейния въгленъ ще отиде да храни пѣкъ други растения.

Когато гниѣтъ дърветата, пакъ тѣй става съ тѣхъ, като че горѣтъ, но полека лека, чакъ догдѣ изгниѣтъ. Както кога изгорѣтъ дървата остава отъ тѣхъ *пепелъ*, тѣй и кога изгниѣтъ отъ тѣхъ остава *торъ*, съ който могатъ да торѣтъ другитѣ растения. Както тора, кога се хвърли при коренитѣ на растенията, ги *наторява* т. е. храни ги, тѣй и пепела може да ги храни, като се хвърли при коренитѣ имъ. И тѣй растенията се хранѣтъ съ коренчетата си отъ земята, а съ листата си отъ въздуха — отъ въглената му киселина и растѣтъ, цвѣтѣтъ и раждатъ плодове. На това имъ помага слънцето съ свѣтитѣ си лучи и съ топлината си, а водата растопява ония нѣща, що сѣ въ земята и ги храни прѣзъ коренитѣ. Както безъ свѣтлина и топлина не могатъ да растѣтъ, тѣй сѣщо и безъ вода не могатъ да се кръвѣтъ и да се хранѣтъ.

Както изниква и расте зарзалката, тѣй изникватъ и растѣтъ и сичкитѣ други дървета, трѣви и цвѣтя на сичкия свѣтъ.

